

have en ikke ringe Regnskabsføring og fun- gere som Banepolitik. Der kræves altsaa ikke saa lidt Intelligens og Omsigt hos dem, og for til enhver Tid at kunne sikre sig Tilgang af gode Kræfter vil det derfor være heldigt at ordne deres Lønningsvillkaar som her foreslaaet. Hvad de opførte Lønninger angaar, nemlig 1,200 Kr., 1,050 Kr. og 900 Kr., svare disse nærmest til, hvad de nuværende 3 Formandsklasser gennemsnitlig kunne fortjene ved Dagløn og Overtarbejde m. v., forudsat at de ere til Arbejde Aaret rundt.

Depotarbejderne foreslaas lønne de som Portører, idet deres Arbejde og Stilling nærmest maa siges at være den samme som Portørernes.

For Stationskarlene foreslaas en Løn af 600 Kr. aarlig, eller 60 Kr. mindre end for den laveste lønne de Portørklasse (jfr. nedenfor). Stationskarlestillingen er at betragte som et Forberedelsestrin, i hvilket den vedkommende indøves i Portørarbejde, og forudsat at han viser sig fittet til dette, vil han i Reglen kunne blive Portør efter 1-2 1/2 Aars Forløb. I Forberedelsestiden skønnes det rigtigt at lønne de paagældende noget lavere end Portørerne, og ved Bestemmelsen af denne lavere Løn har man fundet det heldigt at anvende Forstellen mellem de enkelte Portørklasser (60 Kr.).

Med Hensyn til de foreslaaede Forbedringer af Lønnen for enkelte specielle Lønningsklasser skal bemærkes:

Duførernes Løn maa under Hensyn til det dem paahvilende Ansvar og til det onskelige, at de efter en længere Tids Tjeneste i Dogpersonalet kunne opnaa en passende Slutningsløn, herfendes at trænge til en Forbedring. Man har derfor foreslaaet at dele dem i 3 Klasser med en Løn af henholdsvis 1,650 Kr., 1,500 Kr. og 1,350 Kr. (nuværende Løn 1,500 Kr., 1,350 Kr. og 1,200 Kr.)

Portørers og Vrokarles Lønning har siden Oktober 1888 været fastsat saaledes, at de begynde med en aarlig Løn af 600 Kr., der ved Dyrkning gennem de 5 Klasser stiger med 60 Kr. for hver Klasse, indtil der naas en Slutningsløn af 840 Kr. aarlig. Naar henses til det Ansvar, der paahviler disse ansatte, og til den Arbejdsdygtighed og Paalidelighed, der kræves af dem, maa det erkendes, at Vederlaget (særlig Begyndelses- og Slutningslønnen) er for lavt, og det bør derfor forhøjes noget. Forhøjelsen er foreslaaet ibeskrævet paa den Maade, at der i hver Portørklasse gives 60 Kr. mere i Løn end for Tiden, saa at Lønningskalaen kommer til at gaa fra 660 Kr. til 900 Kr. Da en stor Del af de paagældende saa Op-

holdstillæg, formenes de her opførte Lønningsfakter at kunne betegnes som tilfredsstillende.

Stationsbudene Løn foreslaas forhøjet fra 660 Kr. til 720 Kr. aarlig. De ere for Tiden lønne de som Portører af 4de Klasse, og man finder det rimeligt, at dette Forhold bevares.

Matrosers og Stibsfyrbødere Løn foreslaas sat til 1,020 Kr., 960 Kr. og 900 Kr. aarlig, eller 60 Kr. mere end hidtil for hver af de 3 Klasser, hvori de ere delte. De nye Satser passe bedst med de Forhold, der bestaa mellem disse Funktionærers Løn og Portørernes, hvorhos det maa bemærkes, at der i og for sig er Anledning til at forhøje Lønnen noget af Hensyn til, at de paagældende for en Del have Natjeneste uden herfor at oppebære Natpenge. At indføre de sidstnævnte for Søfartsafdelingens Vedkommende kan ikke tilraades.

I Paragraffens Slutning er Bestemmelsen om Lønningstillæget til Kontorassistenter udeladt, jfr. foran. I øvrigt afvige Slutningsbestemmelserne kun paa et Par enkelte Punkter fra § 8 i Loven af 1892. Der er optaget en Bestemmelse om, at der kan tillægges indtil Halvdelen af Fuldmægtigene et Bestillingstillæg af 300 Kr. Et saadant Bestillingstillæg skønnes det naturligt at tilstaa de Fuldmægtige, hvis Arbejde kræver større Anvendelse af Tid og Omhu, og hvis Forretninger have saa megen Betydning, at deres Ansvar overstiger det, der i Almindelighed paalægges Fuldmægtige. Dette stemmer med, hvad der ellers er Tilfældet i Statstjenesten. Dernæst er det anset for ønskeligt at indsette en Bestemmelse om, at mindre Dufører kunne tilstaa af Administrationen uden særlig Rigsdagsbevilling for hvert enkelt Tilfælde. Saadanne Dufører tilstaaes for Tiden til Belønning for særlig Omhu og god Konduite, udvist af det underordnede Personale, sædvanligvis paa Beløb af fra 4 til 30 Kr. efter det enkelte Tilfældes Beskaffenhed. Der tilfates ikke nogen Forandring i de gældende Regler, men det anses for mest korrekt, at Forholdet ogsaa finder sit Udtryk i denne Lov.

Paragraffens § 7.

I Loven af 1892 ere Alderstilleagene i Overensstemmelse med de tidligere Regler for de overordnede ansatte i Jylland og Jyn, og med det midlertidige Lønningsreglement af 5te Maj 1887, bestemte til 10 pCt. af Begyndelseslønnen 3 Gange efter hvert 4de Aars Tjeneste, saaledes at Udgangspunktet for Beregningen er den 1ste April efter Udnævnelsen, for saa vidt denne ikke